

РЕШЕНИЕ

№ 1074

гр. София, 06.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 135 СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ТАНКА П. ЦОНЕВА**

при участието на секретаря **АННА Б. КОВАНОВА**
като разгледа докладваното от **ТАНКА П. ЦОНЕВА** Административно наказателно дело № 20221110216669 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на П. Н. Н. от гр.С, ул.“Ж“ № , ет., ап. против Наказателно постановление № 22–4332-021709/25.10.2022 г., издадено от Началник група към СДВР, отдел Пътна полиция СДВР, с което жалбоподателя е санкциониран с налагане на „глоба“ в размер на 100 (сто) лева, на основание чл. 183, ал.5, т. 1 от ЗДвП за извършено нарушение по чл. 6, т.1 ЗДвП.

В жалбата се релевират доводи, че описаната в АУАН и в атакуваното наказателно постановление фактическа обстановка не отговаряла на действителната такава, тъй като на посоченото кръстовище нямало светофарна уредба. Освен това, между описанието на нарушението в акта и в издаденото въз основа на него наказателно постановление били налице несъответствия и противоречия. Излагат се аргументи за допуснато нарушение по смисъла на чл.52, ал.4 от ЗАНН.

Жалбоподателят твърди, че изобщо не е извършил вмененото му във вина нарушение.

По изложените съображения се отправя молба към съда да се произнесе

с решение, с което да отмени обжалваното наказателно постановление.

В съдебното заседание проведено по делото жалбоподателят, редовно призован, не се явява. Същият се представлява от пълномощника си -адв.Н – САК. Последната в дадения ход по същество пледира за отмяна на издадения срещу доверителя ѝ санкционен акт. Сочи, че безспорно се доказало по делото, че на цитираното в НП кръстовище няма светофарна уредба, поради което било невъзможно и извършването на твърдяното нарушение. Претендира присъждане на направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение, за които представя документ за извършено плащане.

Административно-наказващият орган, редовно призован, не изпраща представител и не взема отношение по основателността на жалбата.

Съдът, след като служебно провери обжалваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

С Акт за установяване на административно нарушение бланков № 526900/05.10.2022 г., съставен от мл.автоконтрольор при ОПП- СДВР –св.А. е констатирано, че на 05.10.2022 г. около 13:40 часа в гр.София по ул.“Козлодуй“ жалбоподателят П. Н. Н. управлявал лек автомобил „М с рег. №, собственост на Н П Н., с посока на движение от ул.“Дунав“ към бул.“Княгиня Мария Луиза“, като на кръстовището с ул.“Веслец“ приближава, навлиза и преминава на забранителен червен сигнал на светофарната уредба, работеща в нормален режим.

Нарушението било квалифицирано от актосъставителя по чл.6, т.1 от ЗДвП. В акта било отбелязано, че същият е съставен по докладна записка на екип от ГДЖСОБТ.

АУАН бил предявен на жалбоподателя Н., който след като се запознал със съдържанието му, го подписал с отбелязване, че има възражения и описаното не отговаря на действителната ситуация.

В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН било депозирано писмено възражение срещу така съставения АУАН с вх.№ 100347/07.10.2022 г.

Въз основа на горепосочения акт и след преценка на подаденото възражение, като неоснователно било издадено атакуваното в настоящото съдебно производство НП № 22–4332-021709/25.10.2022 г., с което

жалбоподателят е санкциониран с налагане на „глоба“ в размер на 100 лева, на основание чл. 183, ал.5, т.1 от ЗДвП за извършено нарушение по чл. 6, т.1 ЗДвП. В текста на издаденото наказателно постановление е описано, че кръстовището е на ул.“Козлодуй“ и ул.“Будапеща“.

Препис от наказателното постановление бил връчен на жалбоподателя срещу подпис на 12.12.2022 г.

Изложената фактическа обстановка съдът приема за безспорно установена от писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК вр.чл.84 от ЗАНН– АУАН № 526900/05.10.2022 г., възражение вх. № 100347/07.10.2022 г., докладна записка от 05.10.2022 г. до Началника на ОПП-СДВР за установено нарушение по ЗДвП, докладна записка от 30.10.2022 г. за допуснатата грешка при съставянето на АУАН № 526900/05.10.2022 г., справка –картон на водача, Заповед № 8121К-13318/23.10.2019 г., Заповед № 513-з-175/10.01.2018 г. и Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на МВР, писмо от СО, Директор на дирекция „Управление и анализ на трафика“, изх.№ СОА23-ДИ11-578/26.01.2023 г.; както и от гласните доказателствени средства.

Съдът се довери на заявеното от свидетеля–актосъставител В, че АУАН е съставен на база на изготвена докладна записка и той не е установил лично процесното нарушение. Изложеното от свидетеля се потвърждава от приложената към материалите на делото докладна записка за установено нарушение по ЗДвП от 05.10.2022 г., изготвена от мл.инспектор С Г.

От приложената към материалите на делото докладна записка от 30.10.2022 г., изготвена от мл.автоконтрольор А. за допуснатата грешка при съставяне на АУАН № 526900 се установява, че при съставяне на акта е допуснатата техническа грешка при посочване на мястото на нарушението, което следвало да се чете: кръстовището на ул.“Козлодуй“ и ул.“Будапеща“.

От изисканата от съда и получена писмена справка от Директор на дирекция „Управление и анализ на трафика“ към Столична община се установява, че на кръстовищата на ул.“Козлодуй“ и ул.“Веслец“ и на ул.“Козлодуй“ и ул.“Будапеща“ няма разположена светофарна уредба.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата, съдът намира, че същата е процесуално допустима, тъй като е подадена в срока по чл. 59, ал.2 от ЗАНН, изхожда от легитимирано лице и е срещу административно -наказателен акт, който подлежи на въззивно съдебно обжалване.

Съгласно разпоредбата на [чл. 63, ал.1 от ЗАНН](#), в настоящото производство районният съд следва да провери законността на обжалваното НП, т.е. дали правилно е приложен както процесуалния, така и материалния закон.

В изпълнение на това си правомощие съдът служебно констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в рамките на тяхната материална и териториална компетентност, съгласно чл.189, ал.1 и ал.2 от ЗДвП и приложените към материалите на делото заповеди на Министъра на МВР.

При съставяне на АУАН и издаване на НП са спазени сроковете по чл. 34, ал.1 и ал.3 от ЗАНН, като е налице и редовна процедура по връчването им на жалбоподателя.

На следващо място, настоящият съдебен състав намира, че при издаване на обжалваното НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване правото на защита на нарушителя.

В тази връзка, първо следва да се вземе предвид, че на посоченото в атакуваното наказателно постановление място - кръстовището на ул.“Козлодуй“ и ул.“Будапеща“ няма разположена светофарна уредба, поради което е обективно невъзможно осъществяване на твърдяното нарушение – преминаване на управляваното от жалбоподателя МПС на забранителен червен сигнал.

В конкретиката на настоящия казус е налице неопределеност по отношение на мястото на извършване на нарушението, което води до липса на възможност за индивидуализиране на конкретното нарушение, за което наказващият орган е наложил административно наказание на жалбоподателя. От друга страна, налице е разминаване и несъответствие между посоченото в акта и наказателното постановление място на извършване на процесното нарушение, каквото разминаване по отношение на задължителен реквизит е недопустимо и не може да се преодолее от АНО по реда на чл.52, ал.4 от ЗАНН. Формалността на

административнонаказателното производство предполага максимална прецизност на наказващия орган при индивидуализацията на конкретното нарушение. Изложеното мотивира извод за наличие на допуснато от наказващия орган нарушение на процесуалните правила при издаване на наказателното постановление. Характерът на процесното нарушение и фактът, че така посоченото в наказателното постановление недействително място на извършване на нарушението е пречка да се установи и от наказаното лице, и от съда точното място на извършеното деяние, сочат на ограничаване и възпрепятстване на правото на защита на нарушителя. Последното обосновава извода, че в случая става въпрос за допуснато от наказващия орган съществено процесуално нарушение при издаване на наказателното постановление, респ. налице е основание за отмяна на наказателното постановление.

По –нататък, само за пълнота на изложението следва да се отбележи, че съгласно разпоредбите на чл. 42, т.5 ЗАНН и чл. 57, ал.1 т.6 от ЗАНН, както АУАН, така и НП следва да съдържат посочване на законовите разпоредби, които са били нарушени. В процесния АУАН и в издаденото НП е посочено, че с действията си на 05.10.2022 г. жалбоподателят П. Н. е нарушил разпоредбата на чл.6, т.1 от ЗДвП. В случая следва да се отчете, че сочената за нарушена норма е бланкетна и предвижда задължение за участниците в движението да съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. Издавайки обжалваното НП административнонаказващият орган е приел, че на процесното кръстовище, оборудвано със светофарна уредба, жалбоподателят навлиза и преминава на червен сигнал на светофарната уредба. Никъде в текста на НП обаче не е посочено кой е нормативният акт и конкретният текст, който вменява задължение на участниците в движението да не преминават при подаден червен сигнал на светофарна уредба. Разпоредбата на чл. 6 т.1 от ЗДвП не посочва при какви светлинни сигнали, какви действия следва да извършат участниците в пътното движение и в частност водачите на ППС. Съгласно чл. 14, ал.1 от ЗДвП, Министърът на регионалното развитие и благоустройството съвместно с министъра на вътрешните работи и министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията определят с наредби условията и реда за

използване на пътните светофари, пътните знаци, пътната маркировка и другите средства за сигнализиране при организиране на движението по пътищата, отворени за обществено ползване, като такъв подзаконов нормативен акт представлява Наредба № 17/23.07.2001 г. за регулиране на движението по пътищата със светлинни сигнали. Така, бланкетът на чл.6, т.1 ЗДвП се допълва от друга разпоредба, която посочва конкретните правила за поведение на водачите на ППС при подадени различни по цвят светлинни сигнали на светофарна уредба. Както вече беше посочено, в чл.57 ЗАНН са изчерпателно изброени реквизитите на наказателното постановление, като в т. 6 е предвидено посочването на „законните разпоредби които са били нарушени виновно”. Като не е посочил конкретната норма въвеждаща задължение за водачите на ППС да не преминават през кръстовище при подаден червен сигнал на светофарната уредба, АНО не е изпълнил задължението си да посочи точната правна норма, която е била нарушена и която посочва задължението на водача, съобразно конкретния светлинен сигнал по смисъла на [чл. 31, ал. 7, т. 1-4 от ППЗДвП](#).

Непосочването на точната разпоредба, която е нарушена или посочването само на бланкетната норма е винаги съществено процесуално нарушение, защото засяга правото на защита на санкционираното лице да узнае какво точно нарушение му е вменено и кои текстове от закона и подзаконовите нормативни актове са предвидили за него задължения, които той не е изпълнил. Санирането на нарушението на чл. 57, ал.1 т.6 от ЗАНН не е възможно на този етап от производството и има за последица единствено отмяна на обжалваното наказателно постановление.

Предвид всичко гореизложено съдът приема, че неправилно е ангажирана административно–наказателната отговорност на жалбоподателя за извършване на нарушение по чл.6, т.1 от ЗДвП, поради което обжалваното наказателно постановление следва да бъде отменено, като незаконосъобразно.

В конкретния случай, с оглед изхода на правния спор разноски се дължат в полза на жалбоподателя, чийто процесуален представител своевременно е поискал присъждането им, като е представил и доказателство за извършено плащане – договор за правна защита и съдействие (л.42 от делото) и банково бордеро (л.41 от делото). Ето защо и на основание чл. 36 от Закона за адвокатурата, вр. чл. 18, ал.2, вр. чл. 7, ал.2, т.1 от Наредба № 1/09.07.2004 г.

за минималните адвокатски възнаграждения на жалбоподателя следва да се присъдят направените разноски в размер на 400 (четиристотин) лева за адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т.1 вр. ал.3, т.2 от ЗАНН и чл.63д ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22–4332-021709/25.10.2022 г., издадено от Началник група към СДВР, отдел Пътна полиция СДВР, с което П. Н. Н. е санкциониран с налагане на „глоба” в размер на 100 (сто) лева, на основание чл. 183, ал.5, т. 1 от ЗДвП за извършено нарушение по чл. 6, т.1 ЗДвП.

ОСЪЖДА СДВР- ОПП да заплати на П. Н. Н., ЕГН ***** направените по делото разноски, представляващи адвокатско възнаграждение в размер на 400 (четиристотин) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____